

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 34. Henrici I. obitus. Stephanus Rex Angliæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII.
A.C. 1136.

sus permanfit, quo liberius rem domesti-
cam curare poffet. Hæc Abbatia Salva-
niensis fuere principia, anno millesimo
centefimo trigefimo fexto condita, exin-
de celeberrima, quam potentiffimi Prin-
cipes propinqui remotique, videlicet
Theobaldus Comes Campaniæ, Roge-
rius Rex Sicilia, quin etiam Imperator
Constantinopolitanus donis cumularunt.
Hæc omnia Hugo Francigena, ejus loci
monachus, juffu Pontii Abbatis, ordine
quarti, fufe literis mandavit.

§. XXXIV.

*Henrici I. obitus. Stephanus Rex
Angliæ.*

Henricus primus Rex Angliæ obiit* in
Normannia, die Dominica, prima
Decembris, anno millesimo centefimo
trigefimo quinto, postquam fceptrum ro-
tasset annos triginta quinque, atque in
eo genus mafculinum Regum Norman-
norum extinctum eft. Hugo Archiepi-
fcopus Rotomagensis, qui Principi mo-
rienti adftiterat, epiftolam ad Innocen-
tium Papam de hac re fcripfit, his verbis:
*Rex Dominus meus, fubita correptus ægri-
tudine, nos, miffis quam citiffime nunciis,
advocavit, ut folatio effemus. Venimus,
& cum ipfo triduum mærore plenum con-
fecimus. Prout ei dicebamus, ore proprio
confitebatur peccata fua, percutiebat pe-*

* Lions.
Sup. lib. LXV. f. 5.
Guil. Mal- mes. hift. no- vor. p. 177.
Order. lib. XIII. p. 901.

Sæcul. XII.
A.C. 1136.

Etus suum, omni perversæ voluntati renu-
cians. Nostrum & Episcoporum consilium
secutus, promittebat emendationem vita
suæ, qua promissione recepta illo triduo
tertio eum absolvimus. Crucem Domini
adoravit, Corpus & Sanguinem ejus dev-
te suscepit, & eleemosynam distribui jus-
sit, his verbis: solvantur debita mea, ve-
* vestes. seraria* & stipendia, quæ debeo, reddan-
tur, reliqua indigentibus distribuantur.
Tandem illi auctoritatem Ecclesiæ de U-
ctione infirmorum studiosè proposuimus,
quam cum petisset, unximus eum oleo San-
cto, & sic in pace quievit. Hucusque
Rotomagensis Archiepiscopus ad Inno-
centium Papam.

Defuncti Regis corpus Rotomagum
& deinde Cadomum translatum est, ubi
interim depositum, usque dum tempe-
stas navigationi opportuna succederet.
Tumque in Angliam devectum, in Mo-
nasterio Radingensi, ab ipso condito, se-
pultum.

(*) Corpus & Sanguinem. Ein aufmerksamer
Leser der Kirchengeschichten wird ohne Zweifel be-
obachtet haben, daß die Schriftsteller zu allen Zei-
ten, wenn sie von dem Heiligen Sacrament des Aben-
dinars geredet, sich der Worte: das Fleisch und das
Blut Jesu Christi bedienen haben. Allein die Hei-
ren Protestanten haben neben der alten Lehre auch
die alten Worte verworfen, und sagen durchaus:
Das Abendmal, oder der Tisch des Herrn.

pulturæ mandatum est. Mathildis, seu ^{Sæcul. XII.} A.C. 1136.
 vulgo *Mabaud*, filia Henrici I. unica, pri-
 mis nuptiis Henrico quinto Imperatori
 juncta, nullam in eo matrimonio prolem
 genuit. Imperatore fatis functo Geofri-
 do, Comiti Andegavensi, cognomento
Planta-genito, Fulconis, tunc Regis Hierosolymorum, filio nupsit. (*) Mathil-
 dis igitur in Regno Angliæ, ut Parens ejus
 decreverat, successura fuisset, nisi Re-
 gnum præripuisset Stephanus, Comes
 Bononiensis, ejus patruelis, Adelhaidis,
 quæ Soror erat Henrici Regis, & Step-
 hani, Comitis Blesarum & Campaniæ, filius.
 Is cum in Angliam transmisisset, Die Do-
 minica, vigesima secunda Decembris an-
 no millesimo centesimo trigesimo quin-
 to, a Guilielmo Archiepiscopo Cantua-
 riensi, Episcopis Vintoniensi & Sarisbu-
 riensi assistentibus, Rex coronatur.

Rex Stephanus accepto Angliæ Re-
 gno promisit, quod Ecclesiæ Anglicanæ

Ccc 4 pri-

(*) De hac Mathilde Imperatrice, quæ anno
 Christi millesimo centesimo sexagesimo septimo
 obiit, istud ab incerto auctore editum Epita-
 phium in sua Britannia vulgavit Camdenus:

Ortu *Magna*, viro *Major*, sed *Maxima* prole,
 Hic jacet Henrici Filia, Sponsa, Parens.

Filia scilicet Henrici I. Angliæ Regis, Conjux
 Henrici V. Germaniæ Imperatoris, & Mater Hen-
 ricus II. Angliæ Regis.

Sæcul. XII.
A.C. 1136.

to. 10. Conc.
p. 991.

privilegia & libertatem conservaturus
esset, quod dispicimus ex literis, Oxonii
anno millesimo centesimo trigesimo sex-
to datis. In exordio confitetur, quod ejus
electio ab Innocentio Papa fuerit confir-
mata, promittit, quod in negotiis Eccle-
siasticis nihil Simoniace sit acturus, nec
concessurus, ut ab aliis agatur. Jurisdi-
ctio in viros Ecclesiasticos, & distributio
Bonorum Ecclesiæ in potestate Episcopo-
rum erit. *Dignitates Ecclesiarum, in-
quit, privilegiis earum confirmatas, &
consuetudines antiquas inviolate concelo
& statuo. Omnes possessiones, quas Eccle-
sia Rege Guilielmo Conquestore, Avo meo,
vivo tenebant, libere & quiete conservent.
Si quid vero de possessis ante mortem Gui-
lielmi, quibus modo careat, aliqua Ecclesia
repetierit, reddam; quæcunque post mor-
tem Regis acquisiverit, si justum fuerit,
restituam. Si quis autem Episcopus vel
Abbas vel alia Ecclesiastica persona ante
mortem suam ultima mandata dederit, ea
firma & rata esse jubeo. Dum Sedes Ca-
thedrales propriis pastoribus fuerint vac-
ua, omnes earum possessiones in manu &
custodia Clericorum vel prohorum boni-
num ejusdem Ecclesiæ committantur, do-
nec pastor canonice substituat. Omnes
exactiones & vexationes, quas Vicecomi-
tes vel alii præfecti induxerunt, tollam.*
Hæc promisit Rex Stephanus. Verum
Guiliel-

Guilielmus Malmesburiensis, Scriptor il. Sæcul. XII.
 lius ætatis, adjicit, levis ingenii Princi- A.C. 1136.
 pem fuisse, cujus verbis nemo tuto fide-
 re posset.

Stephanus in Nordhumbriam ante
 Quadragesimam ejusdem anni millesimi
 centesimi trigesimali sexti, ut Regi Scotiæ
 colloqueretur, profectus est, & vigesima
 nona Martii, in octava Paschæ Concilium
 celebrari curavit, præfidente Turstaino,
 Archiepiscopo Eboracensi, compluribus
 Episcopis, Abbatibus & Proceribus præ-
 sentibus. Sede Exoniensi post obitum
 Guilielmi Varevasti vacante, Robertus
 Archidiaconus in illo Concilio Episcopus
 electus est. Duabus etiam Abbatibus præ-
 visum.

§. XXXV.

Lotharius Imperator in Italia.

Inter hæc Lotharius Imperator in Ita- *Chro. Benev.*
 liam venit, quo jam anno superiore a *ap. Baron.*
 Papa vocabatur, Gerardo Cardinali & ^{1135.}
 Roberto principe Capuano, quem Roge-
 rius Rex Siciliæ e Principatu deturbave-
 rat, in Germaniam ad eum missis. Nam
 contra hunc Regem, unicum Antipapæ
 præsidium, Innocentius Papa auxilium a *ep. 196.*
 Lothario petebat. S. Bernardus quoque,
 data ad Imperatorem epistola, in eadem
 causa hortabatur, ut Ecclesiam contra
 Schismaticos & Regnum suum contra
 Ccc § Roge